

ESKİ YÜZLER - YENİ YÜZLER: NECATİ OKTAY

NECATİ OKTAY'A AĞIT

Cahit Kayra

Necati Oktay'ın cenazesinde biz, eskilerden beş kişiydik. Fazıl, Barık, Hakkı, Mesut ve ben... Bir de İlhan Ersen... Ötekileri ben göremedim. Gençlere gelince, kuşaklar arasında çok büyük zamanlar akıp gitmiş. Birbirimizi tanımıyoruz. İlhan beni Necati'nin eşinin yanına götürdü. Üzüntüler içinde bir kadının, onun anısına karşı olan soylu, isyansız ve sevgi dolu saygısını dinledik:

—Sevgili Necati mükemmel bir ești...

Necati ile "Kitab-ı Hayat"tan bir sayfa daha kapanıp gidiyor. Necati Oktay... Promosyonumuzun birincisi... Sakin, ağır, biraz alaycı görüntüsü ardında büyük düşüncelerin, büyük duyguların insanı... İkinci Dünya Savaşı öncesindeki kuşaklardan kalan son hatıralardan bir tanesi ve çok değerlisi...

Bizler tam elli yıl önce, 1938'in son aylarında Müfettiş Muavinliği sınavına girdik. Necati, Burhan Ulutan, Memduh Aytür, Yekta Teksel, Barık Uluğ, Derviş Gılava ve ben sınavı kazandık. Bundan sonra yaşanacak yılların türlü olaylarla dolu yollarına vurduk gittik. Necati Mülki-

ye'den, bizden önceki sınıflardaydı. Büyük Millet Meclisi'nde kısa bir memurluğu olmuştu. Yasalar, devlet düzeni ve toplum konularında bizden daha bilgiliydi. Olaylara hukuksal ve yasal açıdan bakmak gereğini, biraz da ondan öğrendik. Kulaklarımda hâlâ onun tatlı ve alaycı sesini duyar gibiyim:

– Yasal kıstaslara bakacaksın. Yoksa çözüm bulamazsın...

O günlerin heyecanları bizler için artık eskimiş resimler gibi. Günümüzün karmaşık dünyası yeni kuşaklara, yeni Maliye Müfettişlerinin bekleyişlerine kaynak olabilir. Ama, artık arkasında, içimizi düğüm düğüm eden acısıyla bizi bırakıp giden Necati yok. Eşsizliğini de bırakıp gitti. Bizi, eşini ve dostlarının hepsini.

Sonsuzluğa uzanıp giden uykunda sana huzur ve rahmet diliyoruz aziz dosti..